

porta és guanyar; no la manera. Així sí que es treballa per l'ideal!...

Que consti que tenim presa bona nota d'aquesta afirmació de *matón!* I prou! Res de sumiqueries. Els homes, quan se barallen, no ploren. Tingueu dalit fins al final, que a nosaltres, no ens en faltará, si Deu ho vol; i guanyarem, per honor a la nostra causa i en defensa del districte, o bé caurem en la batalla. Rendir-nos, mai!

Podeu tenir-ho ben present, per ara i per a l'avenir; davant del vostre procedir, no demanarem, ni donarem repòs. Ni ara, ni mai!

OSÁ

En Francisco Torras Villà Fill Predil·lecte de Granollers

En la sessió celebrada el prop passat diu, l'Ajuntament, rendint tribut de justícia a la brillant actuació de nostre digníssim diputat a Corts, va acordar nomenar-lo Fill predil·lecte de la seva ciutat nadiua.

Nostre volgut amic, l'ex-alcalde popular En Joan Montaña, en molt brillant parlament va defensar la proposició, que signaven representants de la majoria i minoria en el consistori, fent sucinta història de la gestió d'en Torras, altament beneficiosa per als interessos morals i materials de Granollers, des de que per la voluntat del poble va ésser elegit canceller fins que el districte l'ha exultat a la alta investidura de representant a les Corts.

Fent balanç de l'actuació d'En Francisco Torras, s'hi troba sempre la seva natural predil·lectió per aquesta novella ciutat, i és amb sa peculiar activitat, digne de la millor llorca, i amb una gens corrent persistència, que posa a contribució de totes aquelles millors de caràcter cultural així com les reformes urbanes que somnia per a Granollers, la influència que li proporciona la investidura parlamentària. I els resultats pràctics, són sentits de tothom, car en petit lapse de temps havem pogut obirar el canvi que experimenta en sa fessomia la nostra preuada ciutat.

Era, doncs, hora ja de que Granollers rendís tribut de justícia a una tan magna obra, i restem segurs que l'Ajuntament, en voler premiar els mereixements contrets pel seu digne diputat a Corts, compleix un inexcusable deure de ciutadania, i interpreta a l'ensem l'unànim sentir de la ciutat, que ansiava exterioritzar els més ínfims sentiments envers la persona de l'il·lustre patrici En Francisco Torras Villà.



L'imperi de la Llei i de la Justícia

Igual a Sant Feliu de Codines, poble que ha sofert horriblement sots la férula del caciquisme lliguer, que a Badalona, hi ha hagut un gròs entusiasme en l'opinió al voltant de les inspeccions ordenades per l'Autoritat superior, que portaran la normalitat a aquelles Corporacions municipals i la tranquil·litat a aquells veïnats.

Per a demostrar-ho, copiem a continuació el que, referent a aquests afers, diu la premsa de Badalona.

«Acció», periòdic nacionalista, en la seva edició del 10 del mes que cursa, diu:

L'inspecció governativa

«Fatalment, inexorablement, s'ha produït aquest fet de l'inspecció governativa en els afers de l'Ajuntament. Era una cosa prevista, que es veia a venir i que, per tan no ha sorprés de cap manera als que ens fixem en les coses»

El cúmul d'anormalitats administratives dutes a cap per les majories de dreta que s'han vingut succeint; el titllat d'inmorals i desaprensius amb que l'opinió pública ha senyalat a molts dels homes que les han formades; i finalment l'haverse posat netament i cruament al descobert el fatal i desastrós resultat econòmic de les seves gestions, que ha endeutat i empobrit a la ciutat inmensament sense que n'hagi obtingut cap mena de benefici positiu i pràctic, la feien lògicament inevitable.

Amics i adversaris no s'amagaven de dir que tenien dels afers municipals un concepte moral pésim i deplorable. Els uns ho feien a plena veu, i els altres en sordina, pro el resultat era idèntic, com era idèntica la condemna. L'inspecció governativa, doncs, de fet ha vingut a concretar un estat d'opinió que vivia i es manifestava arreu, i covava en tots els pensaments com una urgent i apremiant necessitat.

El·la en sí doncs, si s'ajusta estrictament a una necessària depuració administrativa ha de ser saludable i ben vista per tothom; si, pel contrari, prengué derivacions d'altre gènere, seria allavors qüestió de analitzar-la i discutir-la com calgués.

Teòricament nosaltres convenim també en que és intolerable l'intromissió dels organismes estatals en la vida dels municipis, màxim quan els rodats administratius de l'Estat no són precisament una meravella de puresa i perfecció sinó que també es troben infeccionats del corc més purulent i de la més gran podridura. I si aqueixa intromissió obeeix encara a altres fins que als de la moralitat administrativa estricta, caldrà rebutjar-la i condemnar-la amb més energia i virilitat perquè un poble i uns ciutadans lliures i conscients del seus drets no podrien acceptar-la passivament. Pro pràcticament i en el cas concret que ens ocupa, esdevingut després d'una llarga tongada en la que ininterrompudament i sense esmena, s'han succeït i encalçat anormalitats i irregularitats administratives, creant un ambient no ja mancat de cordura i discreció, sinó desprovist de tot sentit moral, una intervenció governativa que prengui el lloc que no han sabut ocupar aquells a qui més directament competia i afectava i vingui a substituir l'acció que quan era hora no va saber realitzar l'opinió entenebrida, desorienta-

da i somorta, representa i significa el mal menor i cal acullir-la benèvolament i sense escarafalls perquè, després de tot és un advertiment saludable i pot constituir, de pas, un frè i un terme al intolerable estat de coses de que parlavem. En aquest sentit nosaltres l'acceptem i fins l'aplaudim».

□□□

També «Monarquia Cristiana», periòdic de dretes de dita ciutat, en el seu nombre corresponent al 9 d'aquest mes, publica el següent article:

Trágico final de una orgía administrativa

El profeta Daniel del banquete baltasariano es suplantado por un inspector gubernativo

«La noticia ha cundido con la rapidez del rayo. El comentario único de toda la semana gira en torno del sensacional suceso. En cumplimiento de órdenes superiores un Inspector está desentrañando el proceso tenebroso de las intimidaciones del Municipio de Badalona.

Ni el caballo famoso de los griegos introducido sagazmente dentro de Troya produjo un pánico tan formidable como el que ha provocado la temida inspección entre la mayoría catalanista.

Todos gritan, protestan y se increpan. La hora cercana de las responsabilidades encrispa los nervios, eriza sus cabellos y un escalofrío de muerte congela la sangre en las venas.

El leader de los muncipes nacionalistas señor Queralt agitado por el paroxismo se alzaba con gesto trágico en la pasada sesión consistorial protestando contra la decretada inspección que conceptuaba de injuriosa y deshonrante.

¿Porque? pudo replicarle el señor Batlle. Si la mayoría no ha delinquido, si la gestión municipal es honorable, si no se ha infringido la ley ni en el fondo ni en la forma, si nadie se ha enriquecido con los bienes comunales, si ha presidido la honradez en la tramitación de los *affaires* públicos, entonces la Inspección será una augusta aclaración de la integridad de la mayoría, el mentís rotundo a las murmuraciones, a las críticas y juicios desfavorables de la opinión ciudadana, y todos habremos de felicitarnos de haber cerrado para siempre y con broche de plata un período terrible de dudas, temores e incertidumbres que establecieron un divorcio entre el pueblo y sus representantes.

Pero... si se ha falseado la ley, si se han burlado los reglamentos y se ha hecho tabla rasa de la justicia, si se ha comerciado con el patrimonio común y el acta de concejal ha sido ganzúa para abrir las puertas de negocios indignos y monstruosos, ¡ah! entonces bendita sea la hora en que esa inspección gubernativa pueda llevar a la barra a los culpables y se restablezca el imperio de la ley en bien de la ciudad y en defensa de los sacrosantos principios de la Verdad y la Justicia.

Este es el lenguaje sincero, honrado de las personas dignas que ni tienen que avergonzarse de complicidades punibles, ni sienten apasionamientos rastreros aguijoneados por odios salvajes.